

Ode aan alle poetsvrouwen en huismoeders.

De poetsvrouw is weer eens een keertje langs geweest en mijn hele appartementje ziet er weer stralend uit. Ik kan de letters op het toetsenbord weer lezen en zien wat er op het beeldscherm verschijnt. Ze heeft de mand met vuile was mee geritseld en die komt dan weer netjes gewassen en gestreken terug.

Ik druk op het knopje van de koffieautomaat, het hete water wordt door een koffiepad geperst en loopt in mijn tas. Bzzzzz, hop en daar is mijn vers bakje koffie. Trek de ijskast open voor de melk en ook de ijskast heeft ze totaal uitgewassen. Melk en suiker in mijn bakje en een beetje roeren. Het koffieapparaat blinkt weer, net zoals het aanrecht en het fornuis. Alle lege flessen weg, is ze waarschijnlijk naar de glasbak gaan doen. Wil het gebruikte koffiepadje weg werpen en ook de volle vuilzak is weg en er staat een nieuwe.

Ik kan amper voor mezelf zorgen en er zijn zoveel mensen waar ik moet voor zorgen. Elke dag hetzelfde verhaal, telefoons, e-mails, Sms'jes, wanneer kom je, kan je dit komen herstellen, kan je dat komen doen, kan het nu, kan het gisteren, kan het vorige week? Toch blij dat er eentje is die af en toe eens voor mij zorgt, ook al is het als het haar past, alle twee, drie maanden zo eens een keertje. Een nadeel is echter dat ik telkens opnieuw alles weer moet gaan zoeken. In de chaos op mijn kantoor vind ik altijd alles terug maar als zij geweest is kan ik gaan zoeken. Ergens is er een blad papier waar ik de gepresterde uren had opgeschreven die ik bij een klant werk en waar is dat blad nu weer? Nogal belangrijk, hoe weet ik anders hoeveel te factureren als ik het niet bijhoud?

Ik zet mijn tas op mijn bureau en hupla, daar heb ik alweer een nieuwe kring. Jandorie nog aan toe, ze heeft mijn hele bureau netjes afgewassen en de hele verzameling kringen van tassen koffie afgewassen en daar verschijnt er alweer een nieuwe. In het stapeltje papieren, dat ze netjes op een hoop gelegd heeft, zoek ik naar de urenlijst en kom een bierviltje tegen. In de kroeg worden contacten en telefoonnummers doorgegeven en dan is het gebruikelijk dat op een bierviltje te schrijven en zo komen die dingen mee naar huis. Ik neem een vod, was de kring van mijn bureau en plaats mijn tas op het bierviltje. Zal bij het volgende café bezoek eens een stapeltje vragen en leer vanaf nu mijn tas op een bierviltje te plaatsen.

Ik klik op print en de factuur voor mijn klant rolt uit de printer. Netjes glimmend staat die op mijn bureau, helemaal afgestoft. De dikke laag stof die erop lag is verdwenen. Volgens haar ben ik haar beste klant. Ze kiest haar eigen tijd om te komen, ben er nooit als ze komt en ze heeft steeds voldoening van haar werk als ze klaar is.

Voor het slapen gaan nog even een douche nemen. In mijn blote niks sta ik onder het stromende water naar de muren te kijken. Allemaal afgewassen, de hele douche blinkt, zelfs de kraan ziet niet meer wit van de kalk maar glimt. Heb ik al zo dikwijls geprobeerd zelf te doen maar het lukt me niet. Hoe krijgt ze de waterkraan zo netjes blinken?

Een proper gewassen handdoek ligt klaar, recht uit de wasmachine en droogkast. Steek mijn neus erin en haal eens diep adem, ruikt helemaal naar pas gewassen en is lekker zacht.

Ik controleer even de wekkerradio. Met mijn vingers had ik het stof van de display geveegd zodat ik toch op zijn minst de tijd kom lezen. Helemaal netjes afgestoft. Juist ja, eigenlijk heb ik een zwarte wekkerradio, dacht even dat die grijs was.

Droog tot achter mijn oren kruip ik in bed. Netjes opgemaakt, proper gewassen laken, donsbed- en hoofdkussenovertrek. Ik leg mij plat op mijn buik, dwars en gespreid in mijn bed. Lekker is dat toch zo'n vrouwke die dat allemaal doet voor mij.